

Natya Shastra Chapter 8

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः ८

——
Document Information



Text title : naaTyashastra adhyaaya 8

File name : natya08.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : August 22, 2020

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org



Natya Shastra Chapter 8

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः ८



॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्
अष्टमोऽध्यायः

ऋषयः ऋषुः ।

भावानां च रसां च समुत्थानं यथाकमम् ।
त्वत्प्रसादाश्चूतं सर्वमिच्छामो वेदितुं पुनः ॥ १ ॥

नाट्ये कतिविधः कार्यः तज्ज्ञैरभिनयकमः ।
कतं वाभिनयो ल्येष कतिभेदस्तु कीर्तितः ॥ २ ॥

सर्वमेतद्यथातत्त्वं कथयस्व मलामुने ।
यो यथाभिनयो यस्मिन् योक्तव्यः सिद्धिमिच्छता ॥ ३ ॥

तेषां तु वचनं श्रुत्वा मुनीनां भरतो मुनिः ।
प्रत्युवाच पुनर्वाक्यं यतुरोऽभिनयान् प्रति ॥ ४ ॥

अहं वः कथयिष्यामि निम्बिलेन तपोधनाः ।
यस्मादभिनयो ल्येष विधिवत् समुदाहृतम् ॥ ५ ॥

यदुक्तं यत्वारोऽभिनय एति तान् वर्णयिष्यामः । अत्राह - अभिनय एति कस्मात् । अत्रोच्यते -
अभिनयपसर्गः एषीञ् एति प्रापाणार्थको धातुः । अस्याभिनीत्येवं व्यवस्थितस्य अेरजित्यप्रत्यत्ययान्तस्याभिनय
एत्येवं रूपं सिद्धम् । अेतस्य धात्वर्थानुवचनेनावधार्यं भवति ।

अत्र श्लोकौ -

अभिपूर्वस्तु एषीञ् धातुराभिमुष्यार्थनिर्णये ।
यस्मात्पदार्थान्नयति तस्मादभिनयः स्मृतः ॥ ६ ॥

विभावयति यस्माच्च नानार्थान् ङि प्रयोगतः ।

शाप्पाङ्गोपाङ्गसंयुक्तस्तस्मादभिनयः स्मृतः ॥ ७ ॥

यतुर्विधश्चैव भवेन्नाट्यस्थाभिनयो द्विजाः ।
 अनेकभेदवाढूयं नाट्यं ङ्यस्मिन् प्रतिष्ठितम् ॥ ८ ॥
 आङ्गिको वायिकश्चैव ङ्याढार्यः सात्त्विकस्तथा ।
 ज्ञेयस्त्वभिनयो विप्राः यतुर्धा परिदत्तितः ॥ ९ ॥
 सात्त्विकः पूर्वमुक्तस्तु भावैश्च सङ्घितो मया ।
 अङ्गाभिनयमेवाद्यौ गदतो मे निबोधत ॥ १० ॥
 त्रिविधस्त्वाङ्गिको दृश्यः शारीरो भुजस्तथा ।
 तथा येष्टाङ्गतश्चैव शाभाङ्गोपाङ्गसंयुतः ॥ ११ ॥
 शिरोलस्तकटीदक्षः पार्श्वपादसमन्वितः ।
 अङ्गप्रत्यङ्गसंयुक्तः षडङ्गो नाट्यसंग्रहः ॥ १२ ॥
 तस्य शिरोलस्तोरःपार्श्वकटीपादतः षडङ्गानि ।
 नेत्रभ्रूनासाधरकपोलबिबुकान्युपाङ्गानि ॥ १३ ॥
 अस्य शाभा य नृत्तं य तथैवाङ्कुर एव य ।
 वस्तून्भिनयस्येह विज्ञेयानि प्रयोक्तृभिः ॥ १४ ॥
 आङ्गिकस्तु भवेच्छाभा ङ्यङ्कुरः सूचना भवेत् ।
 अङ्गहारविनिष्पन्नं नृत्तं तु करणाश्रयम् ॥ १५ ॥
 भुजङ्गभिनये विप्रा! नानाभावसरसाश्रये ।
 शिरसः प्रथमं कर्म गदतो मे निबोधत ॥ १६ ॥
 आकम्पितं कम्पितं य धूतं विधुतमेव य ।
 परिवाहितमाधूतभवधूतं तथाञ्चितम् ॥ १७ ॥
 निङ्गितं परावृत्तमुत्क्षिप्तं चाप्यधोगतम् ।
 लोलितं यैव विज्ञेयं त्रयोदशविधं शिरः ॥ १८ ॥
 शनैराकम्पनादूर्ध्वमधश्चाकम्पितं भवेत् ।
 द्रुतं तदेव अङ्गुशः कम्पितं कम्पितं शिरः ॥ १९ ॥
 ऋजुस्थितस्य योर्ध्वाधः क्षेपादाकम्पितं भवेत् ।
 अङ्गुशश्चलितं यस्य तत्कम्पितमिङ्गोच्यते ॥ २० ॥
 संज्ञोपदेशपृच्छासु स्वभावाभाषणे तथा ।
 निर्देशावाङ्मने यैव भवेदाकम्पितं शिरः ॥ २१ ॥

शेषे वितर्के विज्ञाने प्रतिज्ञानेऽथ तर्जने ।
 प्रश्नातिशयवाक्येषु शिरः कम्पितमिष्यते ॥ २२ ॥
 शिरसो रेचनं यत्तु शनैस्तद् धृतमिष्यते ।
 द्रुतमारेचनार्देतद्विधुतं तु भवेच्छिरः ॥ २३ ॥
 अनीप्सिते विषादे य विस्मये प्रत्ययं तथा ।
 पार्श्वालोकने शून्ये प्रतिषेधे धुतं शिरः ॥ २४ ॥
 शीतग्रस्ते भयार्ते य त्रासिते ज्वरिते तथा ।
 पीतमात्रे तथा मद्ये विधुतं तु भवेच्छिरः ॥ २५ ॥
 पर्यायशः पार्श्वगतं शिरः स्यात् परिवारितम् ।
 आधूतमुच्यते तिर्यक् सकृद्द्राडितं तु यत् ॥ २६ ॥
 साधने विस्मये वर्षे स्मिते यामर्षिते तथा ।
 विचारे विडृते चैव लीलायां परिवारितम् ॥ २७ ॥
 गर्वेश्छादशने चैव पार्श्वस्थोर्ध्वनिरीक्षारो
 आधुतं तु शिरो ज्ञेयमात्मसम्भवानादिषु ॥ २८ ॥
 यदधः सकृदाक्षिसमवधूतं तु तच्छिरः ।
 सन्देशावाडनालापसंज्ञादिषु नदिष्यते ॥ २९ ॥
 डिञ्चित् पार्श्वनतग्रीवं शिरो विज्ञेयमञ्चितम् ।
 व्याधिते मूर्छिते मत्ते चिन्तायां अनुधारणम् ॥ ३० ॥
 उत्क्षिपांसावसक्तं यत्कुञ्चितभ्रूलतं शिरः ।
 निडञ्चितं तु विज्ञेयं स्त्रीणामेतत् प्रयोज्येत् ॥ ३१ ॥
 गर्वे माने विलासे य बिव्योके डिलडिञ्चिते ।
 मोट्टायिते कुट्टमिते स्तम्भमाने निडञ्चितम् ॥ ३२ ॥
 परापृत्तानुकरणात् परापृत्तमिडोच्यते ।
 तत् स्यान्मुभापडरणे पृष्ठतः प्रेक्षणादिषु ॥ ३३ ॥
 उत्क्षिप्तं यापि विज्ञेयमुन्मुभावस्थितं शिरः ।
 प्रांशुदिव्यास्त्रयोगेषु स्यादुत्क्षिप्तं प्रयोगतः ॥ ३४ ॥
 अधोमुपं स्थितं यापि बुधाः प्रादुरधोगतम् ।

लज्जायां य प्राणामे य दुःखे याधोगत शिरः ॥ ३५ ॥

सर्वतो भ्रमणार्थैव शिरः स्यात् परिलोलितम् ।

मूर्च्छाव्याधिमदावेशग्रहनिद्रादिषु स्मृतम् ॥ ३६ ॥

ऋजुस्वभावसंस्थानं प्राकृतं तु स्वभावजम् ।

भंगव्याध्ययनध्यानस्वभावजयकर्मसु ॥ ३७ ॥

अेत्योऽन्ये बलवो भेदा लोकाभिनयसंश्रिताः ।

ते य लोकस्वभावेन प्रयोक्तव्या प्रयोक्तृभिः ॥ ३८ ॥

त्रयोदशविधं ल्येतच्छिरःकर्म मयोदितम् ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि दृष्टीनामिड लक्षणम् ॥ ३९ ॥

कान्ता भयानका ङास्या करुणा याद्भुता तथा ।

रौद्रो वीरा य भीभत्सा विज्ञेया रसदृष्टयः ॥ ४० ॥

स्निग्धा लृष्टा य दीना य कुम्हा दृमा भयान्विता ।

जुगुप्सिता विस्मिता य स्थायिभावेषु दृष्टयः ॥ ४१ ॥

शून्या य मलिना यैव श्रान्ता लज्जान्विता तथा ।

ग्लाना य शङ्किता यैव विषण्णा मुकुला तथा ॥ ४२ ॥

कुञ्चिता याम्बितमा य जिह्मा सललिता तथा ।

वितर्कितार्थमुकुला विभ्रान्ता विलुमा तथा ॥ ४३ ॥

आडेकरा विकोशा य त्रस्ता य मदिरा तथा ।

षट्त्रिंशद् दृष्टयो ल्येता तासु नाट्यं प्रतिष्ठितम् ॥ ४४ ॥

अस्य दृष्टिविधानस्य नानाभावरसाश्रयम् ।

लक्षणं सम्प्रवक्ष्यामि यथाकर्म प्रयोगतः ॥ ४५ ॥

लर्षप्रसादजनिता कान्तात्यर्थं समन्यथा ।

सभ्रक्षेपकटाक्षा य शङ्कारे दृष्टिरिक्ष्यते ॥ ४६ ॥

प्रोद्धृत्तनिष्ठब्धपुटा स्फुरद्दुद्धृत्ततारका ।

दृष्टिर्भयानाकात्यर्थं भीता ज्ञेया भयानडे ॥ ४७ ॥

कमादाकुञ्चितपुटा विभ्रान्ताकुलतारका ।

ङास्या दृष्टिस्तु कर्तव्या कुलकाभिनयं प्रति ॥ ४८ ॥

पतितोर्ध्वपुटा सास्त्रा मन्युमन्थरतारका ।
 नासाग्रानुगता दृष्टिः करुणा करुणे रसे ॥ ४८ ॥
 या त्वाकुञ्चितपक्ष्माग्रा साश्चर्योद्धततारका ।
 सौम्या विकसितान्ता य साद्भुता दृष्टिरद्भुते ॥ ५० ॥
 कूरा रुक्षारुणोद्धृतनिष्ठभ्यपुटतारका ।
 भ्रुकुटीकुटिला दृष्टिः रौद्रे रौद्री रसा स्मृता ॥ ५१ ॥
 दीप्ता विकसिता क्षुब्धा गम्भीरा समतारका ।
 उत्सुल्लमध्या दृष्टिस्तु वीरा वीररसाश्रया ॥ ५२ ॥
 निकुञ्चितपुटापाङ्गा धूर्णोपप्लुततारका ।
 संश्लिष्टस्थिरपक्ष्मा य बीभत्सा दृष्टिरिष्यते ॥ ५३ ॥
 नासाग्रसक्ता निमिषा तथाधोभाग्यारिणी ।
 आडेकरपुटा शान्ते शान्ता दृष्टिर्भवेदसौ ॥ ५४ ॥
 रसज्ञा दृष्टयो ज्येता विज्ञेया लक्षणांविता ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि स्थायिभावसमाश्रयाः ॥ ५५ ॥
 व्याकोशमध्या मधुरा स्थितताराभिलाषिणी ।
 सानन्दश्रुप्लुता दृष्टिः स्निग्धेयं रतिभावज्ञा ॥ ५६ ॥
 यथा ङसितगर्भा य विशत्तारानिमेषिणी ।
 किञ्चिदाकुञ्चिता दृष्टिः लृष्टा ङासे प्रकीर्तिता ॥ ५७ ॥
 अवस्रस्तोत्तरपुटा किञ्चित्सरंभ्यतारका ।
 मन्दसञ्चारिणी दीप्ता सा शोके दृष्टिरिष्यते ॥ ५८ ॥
 रुक्षा स्थिरोद्धृतपुटा निष्ठभ्योद्धृततारका ।
 कुटिला भ्रुकुटिर्दृष्टिः कुध्वा कोषे विधीयते ॥ ५९ ॥
 संस्थिते तार्के यस्याः स्थिता विकसिता तथा ।
 सत्त्वमुद्गिरती दृप्ता दृष्टिरुत्साङ्गसंभवा ॥ ६० ॥
 विस्फारितोभयपुटा भयकम्पिततारका ।
 निष्कान्तमध्या दृष्टिस्तु भयभावे भयान्विता ॥ ६१ ॥
 संकोचितपुटाध्यामा दृष्टिर्मीलिततारका ।
 पक्ष्मोद्देशात् समुद्दिग्ना जुगुप्सायां जुगुप्सिता ॥ ६२ ॥

भृशमुद्धृततारा य नष्टोभयपुटान्विता ।
 समा विकसिता दृष्टिर्विस्मिता विस्मये स्मृता ॥ ६३ ॥
 स्थायिभावाश्रया ल्येता विज्ञेयाः दृष्टयो बुधैः ।
 संयारिणीनां दृष्टीनां सम्प्रवक्ष्यामि लक्षणां ॥ ६४ ॥
 समतारा समपुटा निष्कम्पा शून्यदर्शना ।
 बाह्यार्थाग्राहिणी ध्यामा शून्या दृष्टिः प्रकीर्तिता ॥ ६५ ॥
 प्रस्पन्दमानपक्षमात्रा नात्यर्थमुकुलैः पुटैः ।
 मलिनान्ता य मलिना दृष्टिर्विस्मिततारका ॥ ६६ ॥
 श्रमप्रभवापितपुटा क्षामा कुञ्चितलोचना ।
 सन्ना पतिततारा य श्रान्ता दृष्टिः प्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥
 किञ्चिदञ्चितपक्षमात्रा पतितोर्ध्वपुटा द्विधा ।
 त्रपाधोगततारा य दृष्टिर्लज्जान्विता तु सा ॥ ६८ ॥
 भ्रान्नुपुटपक्षमा या शिथिला मन्द्यारिणी ।
 ङमप्रवृष्टतारा य ग्वाना दृष्टिस्तु सा स्मृता ॥ ६९ ॥
 किञ्चिच्चला स्थिरा किञ्चिद्गुह्यता तिर्यगायता ।
 गूढा यदिततारा य शङ्किता दृष्टिरिष्यते ॥ ७० ॥
 विषादविस्तीर्णपुटा पर्यस्तान्ता निमेषिणी ।
 किञ्चिन्निष्ठब्धतारा य कार्या दृष्टीर्विषादिनी ॥ ७१ ॥
 स्फुरदाश्लिष्टपक्षमात्रा मुकुलोर्ध्वपुटान्विता ।
 सुभोन्मीलिततारा य मुकुला दृष्टिरिष्यते ॥ ७२ ॥
 आनिकुञ्चितपक्षमात्रा पुटैराकुञ्चितैस्तथा ।
 संनिकुञ्चिततारा य कुञ्चिता दृष्टिरिष्यते ॥ ७३ ॥
 मन्दायमानतारा या पुटैः प्रयलितैस्तथा ।
 सन्तापोपप्लुता दृष्टिरभितप्ता तु सव्यथा ॥ ७४ ॥
 लम्बिताकुञ्चितपुटा शनैस्तिर्यङ् निरीक्षिणी ।
 निगूढा गूढतारा य जिह्मा दृष्टिरुदाहृता ॥ ७५ ॥
 मधुराकुञ्चितान्ता य सल्लक्ष्णा य सस्मिता ।
 सममन्यविकारा य दृष्टिः सा ललिता स्मृता ॥ ७६ ॥

वितर्कोद्धर्तितपुटा तथैवोत्सुल्लतारका ।
 अधोगतवियारा य दृष्टिरेषा वितर्किता ॥ ७७ ॥
 अर्धव्याकोशपक्ष्मा य ह्लादार्धमुकुलैः पुटैः ।
 स्मितार्शमुकुला दृष्टिः किञ्चिल्लुलिततारका ॥ ७८ ॥
 अनवस्थिततारा य विभ्रान्ताकुलदर्शना ।
 विस्तीर्णोत्सुल्लमध्या य विभ्रान्ता दृष्टिरुच्यते ॥ ७९ ॥
 पुटौ प्रस्कुरितौ यस्य निष्टब्धौ पतितौ पुनः ।
 विलुभोद्धृततारा य दृष्टिरेषा तु विप्लुता ॥ ८० ॥
 आकुञ्चितपुटापाङ्गा सङ्गतार्धनिमेषिणी ।
 मुहुर्व्यावृत्ततारा य दृष्टिराकिंकरा स्मृता ॥ ८१ ॥
 विकोशितोभयपुटा प्रोत्सुल्ला यानिमेषिणी ।
 अनवस्थितसञ्चारा विकोशा दृष्टिरुच्यते ॥ ८२ ॥
 त्रासोद्धृतपुटा या तु तथोत्कम्पिततारका ।
 सन्त्रासोत्सुल्लमध्या य त्रस्ता दृष्टिरुदाहृता ॥ ८३ ॥
 आघूर्णमानमध्या या क्षामान्ताञ्चितलोचना ।
 दृष्टिर्विकसितापाङ्गा मदिरा तरुणो मदे ॥ ८४ ॥
 किञ्चिदाकुडयितपुटा ङ्यनवस्थिततारका ।
 तथा यलितपक्ष्मा य दृष्टिर्मध्यमदे भवेत् ॥ ८५ ॥
 सनिमेषानिमेषा य किञ्चिद् दर्शिततारका ।
 अधोभागयरी दृष्टिरधमे तु मदे स्मृता ॥ ८६ ॥
 षत्येवं लक्षिता ङ्येता षटत्रिंशद् दृष्टयो मया ।
 रसजा सङ्जाश्चासां विनियोगं निबोधत ॥ ८७ ॥
 रसजास्स्तु रसेष्वेव स्थायिषु स्थायिदृष्टयः ।
 शृणुत व्यभियारिण्यः सञ्चारिषु यथास्थिताः ॥ ८८ ॥
 शून्या दृष्टिस्तु चिन्तायां स्तम्भे यापि प्रकीर्तिता ।
 निर्वेदे यापि मलिना वैवर्ण्ये य विधीयते ॥ ८९ ॥
 श्रान्ता श्रमार्ते स्वेदे य लजायां ललिता तथा ।

अपस्मारे तथा व्याधौ ग्लान्यां ग्लाना विधीयते ॥ ९० ॥

शङ्कायां शङ्किता ज्ञेया विषादार्थे विषादिनी ।

निद्रास्वप्नसुभार्थेषु मुकुला दृष्टिश्चिष्यते ॥ ९१ ॥

कुञ्चितासूयितानिष्टदुष्प्रेक्षाक्षिव्यथाषु य ।

अभितमा य निर्वेदे ङ्यभिघाताभितापयोः ॥ ९२ ॥

जिह्वा दृष्टिरसूयायां जडतालस्ययोस्तथा ।

धृतौ उर्षे सललिता स्मृतौ तर्के य तर्किता ॥ ९३ ॥

आह्लादिष्वर्धमुकुला गन्धस्पर्शसुभादिषु ।

विलान्ता दृष्टिरावेगे सम्भ्रमे विलभे तथा ॥ ९४ ॥

विलुभा यपलोन्मादङ्गुभार्तिमरणादिषु ।

आडेकरा दुरालोके विच्छेदप्रेअक्षितेषु य ॥ ९५ ॥

विबोधगर्वामशींअमतिषु स्याद्विकीशिता ।

त्रस्ता त्रासे भवेद् दृष्टिर्मदिरा य मदेष्पिति ॥ ९६ ॥

षटत्रिंशद् दृष्टयो ङ्येता यथावत् समुदाहृतः ।

रसजानां तु दृष्टीनां भावजानां तथैअव य ॥ ९७ ॥

तारापुटभ्रुवां कर्म गदतो मे निबोधत ।

भ्रमणं वलनं पातश्चलनं सम्प्रवेशनम् ॥ ९८ ॥

विवर्तनं समुद्रुत्तं निष्कामः प्राकृतं तथा ।

पुटान्तर्मण्डलावृत्तिस्तारयोर्भ्रमणं स्मृतम् ॥ ९९ ॥

वलनं गमनं त्रस्रं पातनं अस्तता तथा ।

यलनं कम्पनं ज्ञेयं प्रवेशोऽन्तःप्रवेशनम् ॥ १०० ॥

विवर्तनं कटाक्षस्तु समुद्रुत्तं समुन्नतिः ।

निष्कामो निर्गमः प्रोक्तः प्राकृतं तु स्वभावजम् ॥ १०१ ॥

अथैषां रसभावेषु विनियोगं निबोधत ।

भ्रमणं यलनोद्भूते निष्कामो वीररौद्रयोः ॥ १०२ ॥

निष्कामणं संवलनं कर्तव्यं तु भयानके ।

डास्यबीभत्सयोश्चापि प्रवेशनमिडेष्यते ॥ १०३ ॥

पातनं करुणो कार्यं निष्काममथामथाद्भुते ।
 प्राकृतं शेषभावेषु शृङ्गारे यं विवर्तितम् ॥ १०४ ॥
 स्वभावसिद्धमेवैतत् कर्म लोकाडियाश्रयम् ।
 अवेवं रसेषु भावेषु ताराकर्माणि योजयेत् ॥ १०५ ॥
 अथाऽत्रैव प्रवक्ष्यामि प्रकारं दर्शनस्य तु ।
 समं साययुवृत्ते यं ल्यालोकितविलोकिते ॥ १०६ ॥
 प्रलोकितोल्लोकिते याप्यवलोकितमेव यं ।
 समतारं यं सौम्यं यं यद्दृष्टं तत् समं स्मृतम् ॥ १०७ ॥
 पश्चान्तरगततारं यं त्र्यस्रं सायीकृतं तु तत् ।
 वृपनिर्वर्णना युक्तमनुवृत्तमिति स्मृतम् ॥ १०८ ॥
 सलसा दर्शनं यत् स्यात्तदालोकितमुख्यते ।
 विलोकितं पृष्टतस्तु पार्श्वाभ्यां तु प्रलोकितम् ॥ १०९ ॥
 उर्ध्वमुल्लोकितं ज्ञेयमवलोकितमध्यधः ।
 उत्तरेषु दर्शनविधिः सर्वभावसरसाश्रयः ॥ ११० ॥
 ताराकृतोऽस्यानुगतं पुटकर्म निबोधत ।
 उन्मेषश्च निमेषश्च प्रसृतं कुञ्चितं समम् ॥ १११ ॥
 विवर्तितं स स्फुरितं पिडितं सविताडितम् ।
 विश्लेषः पुटयोर्यस्तु स तून्मेषः प्रकीर्तितः ॥ ११२ ॥
 समागमो निमेषः स्यादायामः प्रसृतं भवेत् ।
 आकुञ्चितं कुञ्चितं स्यात् समं स्वाभाविकं स्मृतम् ॥ ११३ ॥
 विवर्तितं समुद्धृतं स्फुरितं स्पन्दितं तथा ।
 स्थगितं पिडितं प्रोक्तमालतं तु विताडितम् ॥ ११४ ॥
 अथैष रसभावेषु विनियोगं निबोधत ।
 कोषे विवर्तितं कार्यो निमेषोन्मेषौः सल ॥ ११५ ॥
 विस्मयार्थेषु लक्ष्ये यं वीरे यं प्रसृतं स्मृतम् ।
 अनिष्टदर्शने गन्धे रसे स्पर्शे यं कुञ्चितम् ॥ ११६ ॥
 शृङ्गारे यं समं कार्यभीर्ष्यासु स्फुरितं तथा ।
 सुहृन्मूर्च्छितवातोषणधूमवर्षाञ्जनातिषु ॥ ११७ ॥

नेत्ररोगे च पिडितमभिधाते विताडितम् ।
 छत्येवं रसभावेषु तारकापुटयोर्विधिः ॥ ११८ ॥
 कार्यानुगतमस्यैव भ्रुवोः कर्म निबोधत ।
 उत्क्षेपः पातनश्चैव भ्रुकुटी यतुरं भ्रुवोः ॥ ११९ ॥
 कुञ्चितं रेचितं चैव सङ्गं येति सप्तधा ।
 भ्रुवोरुन्नतिरुत्क्षेपः सममेकैकशोऽपि वा ॥ १२० ॥
 अनेनैव कृमेणैव पातनं स्यादधोमुष्णम् ।
 भ्रुवोर्मूलसमुत्क्षेपात् भ्रुकुटी परिकीर्तिता ॥ १२१ ॥
 यतुरं किञ्चिद्दृष्ट्वासान्मधुरायतया भ्रुवोः ।
 अेकस्या उभयोर्वापि मृदुभङ्गस्तु कुञ्चितम् ॥ १२२ ॥
 अेकस्या अेव ललिताद्दुत्क्षेपाद्देचितं भ्रुवः ।
 सङ्गतं तु सङ्गं कर्म स्वाभाविकं स्मृतम् ॥ १२३ ॥
 अथैषां सम्प्रवक्ष्यामि रसभावप्रयोजनम् ।
 कोपे वितर्के उलायां लीलाद्यौ सङ्गे तथा ॥ १२४ ॥
 श्रवणे दर्शने चैव भ्रुवमेकां समुत्क्षेपेत् ।
 उत्क्षेपो विस्मये उर्षे रोषे चैव योरपि ॥ १२५ ॥
 आसूयितजुगुप्सायां ङास्ये घ्राणे च पातनम् ।
 क्रोधस्थानेषु दीमेषु योजयेत् भ्रुकुटिं बुधः ॥ १२६ ॥
 शङ्कारे ललिते सौम्ये सुभे स्पर्शं प्रबोधने ।
 अेवं विधेषु भावेषु यतुरं तु प्रयोजयेत् ॥ १२७ ॥
 स्त्रीपुरुषयोश्च संलापे नानावस्थान्तरात्मके ।
 मोट्टायिते कुट्टमिते विलासे किलकिञ्चिते ॥ १२८ ॥
 निकुञ्चितं तु कर्तव्यं नृत्ते योज्यं तु रेचितम् ।
 अनाविद्धेषु भावेषु विधात् स्वाभाविकं बुधः ॥ १२९ ॥
 छत्येवं तु भ्रुवः प्रोक्तं नासाकर्म निबोधत ।
 नता मन्दा विकृष्टा च सोऽस्त्ववासा च विकूणिता ॥ १३० ॥
 स्वाभाविका येति बुधैः षड्विधा नासिका स्मृता ।

नता मुहुःश्लिष्टपुटा मन्दा तु निभृता स्मृता ॥ १३१ ॥

विकृष्टोत्सृष्टितपुटा सोऽर्थासा इष्टमारुता ।

विकृष्टिता संकुचितता समा स्वाभाविका स्मृता ॥ १३२ ॥

नासिकावक्ष्णं ल्येतत् विनियोगं निबोधत ।

मदोत्कम्पसमायुक्ते नाशीषामनुरोधने ॥ १३३ ॥

निःश्वासे य नता कार्या नासिका नाट्ययोक्तृभिः ।

विच्छिन्नमन्दरुदिते सोऽर्थासासे य नता स्मृता ॥ १३४ ॥

निर्वेगौत्सुक्यचिन्तासु मन्दा शोके य योजयेत् ।

तीव्रगन्धे विकृष्टां तौ रौद्रे वीरे तथैव य ॥ १३५ ॥

शृङ्गाणे तथोऽर्थासासे दीर्घोऽर्थासां प्रयोजयेत् ।

विकृष्टिता य कर्तव्या जुगुप्सायामसूयादिषु ॥ १३६ ॥

कार्या शेषु भावेषु तज्ञैः स्वाभाविका तथा ।

क्षामं कुल्लं य धूर्णं य कम्पितं कुञ्चितं समम् ॥ १३७ ॥

षड्विधं गण्डमुद्दिष्टं तस्य लक्ष्णामुच्यते ।

क्षामं यावनतं ज्ञेयं कुल्लं विकसितं भवेत् ॥ १३८ ॥

विततं धूर्णमत्रोक्तं कम्पितं स्फुरितं भवेत् ।

स्यात् कुञ्चितं संकुञ्चितं समं प्राकृतमुच्यते ॥ १३९ ॥

गण्डयोर्लक्ष्णं प्रोक्तं विनियोगं निबोधत ।

क्षामं दुःखेषु कर्तव्यं प्रदर्शे कुल्लमेव य ॥ १४० ॥

पूर्वामुत्साहगर्वेषु रोमदर्शेषु कम्पितम् ।

कुञ्चितं य सरोमाज्यं स्पर्शो शीते भये ज्वरे ॥ १४१ ॥

प्राकृतं शेषभावेषु गण्डकर्म भवेदिति ।

विवर्तनं कम्पनं य विसर्गो विनिगूढनम् ॥ १४२ ॥

सन्दर्भकं समुद्रं य षट् कर्माद्यधरस्य तु ।

विकृष्टितं विवर्तस्तु वेपनं कम्पनं स्मृतम् ॥ १४३ ॥

विनिष्कामो विसर्गस्तु प्रवेशो विनिगूढनम् ।

सन्दर्भकं द्विजैर्दृष्टं समुद्रं सलज्जोत्रति ॥ १४४ ॥

धृत्योष्ठलक्षणं प्रोक्तं विनियोगं निबोधत ।
 असूयावेदनावज्ञाभयादिषु विवर्तनम् ॥ १४५ ॥
 कम्पनं वेपनं शीतभयरोषजवादिषु ।
 स्त्रीआणां विलासे विव्योडे विसर्गो रञ्जने तथा ॥ १४६ ॥
 विनिगूढनमायासे सन्देहे क्रोधकर्मसु ।
 समुद्रस्त्वनुकम्पायां युम्भने यास्मिन्न्दने ॥ १४७ ॥
 धृत्योष्ठकर्माण्युक्तानि त्रिभुक्तस्य निबोधत ।
 कुट्टनं भाण्डनं छिन्नं युक्तितं लेहनं समम् ॥ १४८ ॥
 दष्टं य दन्तक्रियया त्रिभुक्तं त्विड लक्ष्यते ।
 कुट्टनं दन्तसंघर्षः संस्फोटः भाण्डनं मुहुः ॥ १४९ ॥
 छिन्नं तु गाढसंश्लेषशुक्तितं दूरविश्रुतिः ।
 लेहनं जिह्वया लेहः किञ्चित् श्लेषः समं भवेत् ॥ १५० ॥
 दन्तैर्दष्टेऽधरे दष्टमित्येषां विनियोजनम् ।
 भयशीतज्वरक्रोधग्रस्तानां कुट्टनं भवेत् ॥ १५१ ॥ जपाध्ययनसंलापभक्षययोगे य भाण्डनम् ।
 छिन्नं व्याधौ भये शीते व्यायामे रुदिते मृते ॥ १५२ ॥
 जृम्भणे युक्तितं कार्यं तथा लेह्ये य लेहनम् ।
 समं स्वभावभावेषु सन्देहे क्रोधकर्मसु ॥ १५३ ॥
 धृति दन्तोष्ठजिह्वानां करणाव्यिभुक्तिक्रिया ।
 विधुतं विनिवृत्तं य निर्भुगं भुगमेव य ॥ १५४ ॥
 विवृत्तं य तथोद्ग्राहि कर्माण्यत्रास्यजानि तु ।
 व्यावृत्तं विनिवृत्तं स्याद्विधुतं तिर्यगायतम् ॥ १५५ ॥
 अवाङ्मुपत्वं निर्भुगं व्याभुगं किञ्चिदायतम् ।
 विश्लिष्टोष्ठे य विवृतमुद्ग्राव्युत्क्षिप्तमेव य ॥ १५६ ॥
 विनिवृत्तमसूयायामीर्ष्याक्रोधकृतेन य ।
 अवज्ञाविवृतादौ य स्त्रीणां कार्या प्रयोक्तृभिः ॥ १५७ ॥
 विधुतं वारणे यैव नैवमित्येवमादिषु ।
 निर्भुगं यापि विज्ञेयं गम्भीरालोकनादिषु ॥ १५८ ॥
 भुगं लज्जान्विते योज्यं यतीनां तु स्वभावजम् ।

निर्वेद्यैत्सुक्यचिन्तासु नये य विनिमन्त्रणे ॥ १५८ ॥
विवृत्तं यापि विज्ञेयं ङास्यशोकभयादिषु ।
स्त्रीणामुद्गच्छि लीलायां गर्वे गच्छत्यनादरे ॥ १६० ॥
अेव नामेति कार्यं य कोपवाक्ये विचक्ष्णैः ।
समं सास्यनुवृत्तादि यस्य दृष्टिविकल्पितम् ॥ १६१ ॥
तज्ज्ञैस्तेनानुसारेण कार्यं तदनुगं मुपमम् ।
अथातो मुपरागस्तु यतुर्धा परिकीर्तितः ॥ १६२ ॥
स्वाभाविकः प्रसन्नश्च रक्तः श्यामोऽर्थसंश्रयः ।
स्वाभाविकस्तु कर्तव्यः स्वभावाभिनयाश्रयः ॥ १६३ ॥
मध्यस्थादिषु भावेषु मुपरागः प्रयोक्तृभिः ।
प्रसन्नस्त्वद्भुते कार्यो ङास्यशङ्कारयोस्तथा ॥ १६४ ॥
वीररौद्रमदाद्येषु रक्तः स्यात् करुणे तथा ।
भयानके सजीभत्से श्यामं सञ्जायते मुपमम् ॥ १६५ ॥
अेवं भावरसार्थेषु मुपरागं प्रयोजयेत् ।
शाभाङ्गोपाङ्गसंयुक्तः कृतोऽप्यभिनयः शुभः ॥ १६६ ॥
मुपरागविहीनस्तु नैव शोभान्वितो भवेत् ।
शरीराभिनयोऽल्पोऽपि मुपरागसन्वितः ॥ १६७ ॥
द्विगुणां लभते शोभां रात्राविव निशाकरः ।
नयनाभिनयोऽपि स्यान्नानाभाववरसास्कुटः ॥ १६८ ॥
मुपरागान्वितो यस्मान्नाट्यमत्र प्रतिष्ठितम् ।
यथा नेत्रं प्रसर्पेत् मुपभूदृष्टिसंयुतम् ॥ १६९ ॥
तथा भावरसोपेतं मुपरागं प्रयोजयेत् ।
एत्येवं मुपरागस्तु प्रोक्तो भावरसाश्रयः ॥ १७० ॥
अतः परं प्रवक्ष्यामि ग्रीवाकर्माणि वै द्विजाः ! ।
समा नतोन्नता त्र्यस्रा रेचिता कुञ्चिताञ्चिता ॥ १७१ ॥
वलिता य निवृत्ता य ग्रीवा नवविधार्थतः ।
समा स्वाभाविकी ध्यानस्वभाजपकर्मसु ॥ १७२ ॥

नता नतास्थालङ्कारभन्धे कण्ठावलम्बने ,
उन्नताभ्युन्नतमुभी ग्रीवा योर्ध्वनिवेशने ॥ १७३ ॥
त्र्यस्रा पार्श्वगता ज्ञेया स्कन्धभारेऽति दुःप्तिते ।
रेयिता विधुतभ्रान्ता लावे मथनृत्तयोः ॥ १७४ ॥
कुञ्चिताकुञ्चिते मूर्ध्नि धारिते गलरक्षाणे ।
अञ्चितापसृतोद्धन्धकेशकर्षोर्ध्वदर्शने ॥ १७५ ॥
पार्श्वोन्मुभी स्याद्भ्रूलिता ग्रीवाभेदैश्च वीक्षाणे ।
निवृताभिमुभीभूता स्वस्थानाभिमुभादिषु ॥ १७६ ॥
धृत्यादि लोकाभावार्था ग्रीवाभङ्गैरनेकधा ।
ग्रीवाकर्माणि सर्वाणि शिरः कर्मानुगानि हि ॥ १७७ ॥
शिरसः कर्मणः कर्म ग्रीवायाः सम्प्रवर्तते ।
धृत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं शीर्षोपाङ्गसमाश्रयम् ।
अङ्गकर्माणि शेषाणि गदतो मे निबोधत ॥ १७८ ॥
एति भारतीये नाट्यशास्त्रे उपाङ्गविधानं नाम अष्टमोऽध्यायः ।

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

Natya Shastra Chapter 8

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

